

dat bepaalde grafgraven worden meegegeven en het neerleggen of onthouden daarvan heeft sociale betekenis. Deze gaven bestaan gemeenlijk uit voedselgaven, wapens of sierraden. In enkele gevallen voegt men hierbij nog de originelen of replicas van voorwerpen die tijdens het leven door de persoon veel gebruikt werden.

De graven - typerend voor deze beschaving - liggen niet midden in, maar aan de rand van de stad. Zo ongeveer dus als Eikenduinen in Den Haag. De plechtigheden rond het graf zelf zijn beperkt.

Lijkverbranding komt nogal voor, maar gemeenlijk alleen bij degenen die zeker menen te zijn van terugkeer of bestaan in de godenwereld. Indien men meent, dat uitblussing voor de overledene waarschijnlijk is, zal men het lichaam in een pot doen en zo begraven. Ook de asse wordt in soortgelijke, maar kleinere urnen bijgezet.

De latere graven bevatten meer het lichaam en ook de grafgaven zijn dan soms afwijkend. Dit echter stamt eerst uit de tijd, dat Rome reeds invloed begon te krijgen op de gemeenschap.

De graven zelf zijn een soort koepelgraven, vaak uit steen gevormd en met een soort flessenhals die tot aan de oppervlakte komt. De rest ligt dus onder de aarde. Zij worden vaak afgesloten met stenen waarop gegevens omtrent de dode zijn afgebeeld.

Priesters kent men hier wel, maar vooral bekend zijn hun profeten. Het is overigens zeer waarschijnlijk dat de z.g. sibellijnse boeken van Rome oorspronkelijk kopieën waren van reeksen profetiën die bij de etrusken reeds bestonden en later werden aangevuld.

Opvallend is, dat deze mensen reeds bij het begin van de stadskultuur beschikken over brons, dat in vele vormen verwerkt wordt. Het is aan te nemen dat ook dit reeds door de eerste zeevarenden die zich bij hen vestigden werd medegebracht en mogelijk ook uitgesmolten.

Zij maken een zeer snelle ontwikkeling door en beschikken opeens over een soort schrift, zijn zeer goede smeden en bouwers. Hun gebouwen doen vaak denken aan de latere romeinse bouw, maar hun zuilen vertonen vaak een afwijkende vorm, zijn wat meer taps en lijken vaak meer op de in griekenland rond 500 v. chr. gebruikte vormen. Later komen echter ook rechte en zelfs tonzuilen voor. Ook de woningen, oorspronkelijk zeer eenvoudig gekonstrueerd met binnenhof krijgen later trekken die wij in de romeinse villas terug vinden.

Zij kennen zowel magische als rekensystemen, die op een 12-talig systeem zijn gebaseerd maar kennen tot betrekkelijk laat geen boeken.

^{Al} samen ~~er~~at kan men stellen, dat hier sprake is van een zeer hoogstaande beschaving bij een volk, dat zich door handel en export veel luxe heeft kunnen veroorloven, tot een op kretenzel voorbeeld gebaseerde waterleidingen toe.

Ruim 100 jaren zijn deze mensen het machtigste en cultureel belangrijkste volk in dit deel van de wereld, maar langzaam worden zij meer en meer overvleugeld door de romeinen.

In het begin hebben de romeinen kennelijk veel belang bij een goede verhouding met dit volk en bestaat tussen de steden en later tussen de grootste stad en de romeinen een druk handelsverkeer. Later proberen de romeinen meer en meer hun heerschappij en invloed aan de etrusken op te leggen en voeren beperkte oorlogen tegen de steden.

In deze periode blijkt ook, dat de handel met het buitenland meer en meer door de romeinen wordt overgenomen. De eigen kwaliteiten van het volk worden minder. De oude goden raken vermengd met romeinse goden, in de omgeving van het standsgebied ontstaan ook meer en meer romeinse landgoederen.

Mede door het bij de etrusken niet gebruikelijke houden van vele slaven vervaagt de eigen cultuur meer en meer. Men koopt nu slaven voor

vele doeleinden van de rominen. Bezittingen van etruskische burgers worden door de romeinen " onteigend" wat een beleefd woord is voor gestolen. Alleen mag je dit natuurlijk niet hardop zeggen wanneer een staat onteigent. Maar hier waren het voornamelijk belangrijke personen als senatoren die aansprakelijk waren, dus mag je het in dit geval wel duidelijk stellen.

Het eindresultaat is dat de eigen etruskische beschaving in feite ten einde gaat rond 100 v. chr. Wel blijft bij de resten van het volk nog het eigen schrift hier en daar bewaard, maar wat rond 300 n. chr. nog over is bestaat voornamelijk uit een reeks bekwame handwerkslieden die in feite geheel onder het romeinse gezag staan en mede ten ondergaan wanneer het rijk valt.

x Men zegt wel, dat dit volk oorspronkelijk stelde uit Libye of kleinazie. Er zijn echter veel theorien. Ook de taal wijst op een vreemde oorsprong.

- Indien u de taal als basis neemt is Libye niet waa schijnlijk, om werkelijk grotere taalgelijkenissen te vinden zult u naar ik vrees eerder naar de noordelijke soudan moeten gaan. Ook in tanger, maar dan in de resten van de oude moorse kultuur daar vindt men enige woorden die in klank en gebruik grote overeenstemming vertonen.

Er zijn echter nogal wat eeuwen overheen gegaan en de resten van geschriften en inschriften is nogal beperkt in deze gebieden, zodat het moeilijk is op overtuigende wijze een relatie aan te tonen.

Te stellen, zoals sommigen doen, dat de vreemdelingen die zich onder dit volk hebben gevestigd en hun kultuur op zo korte tijd zo sterk hebben beïnvloed atlantiërs waren lijkt mij echter minder juist.

Ik heb dan ook getracht, een dergelijke suggestie in mijn betoog te vermijden. Daar echter rond 1600, mogelijk reeds 1800 v. chr. opeens een sterke verandering in de gehele sociale structuur bij de etrusken optreedt en bovendien vele aanwijzingen te vinden zijn voor een zich vestigen van vreemdelingen in deze tijd in dit gebied mogen wij wel veronderstellen dat de standskultuur door delen van een vreemde invloed en vermoedelijk door leden van een voormalig zeevarend volk tot stand is gebracht.

Rekening houdende met het feit dat in die periode nog een deel van de z.g. tweede atlantische golf zich vanuit de kaukasus in westelijke richting bewogen schijnt te hebben en ook o.m. in noord griekenland enige invloed nalaat, kan men redeneren dat het alleen deze mensen zijn geweest die aansprakelijk zijn voor het opeens ontstaan van stedenbouw e.d.

Voorstanders hanteren als argument de zeer systematische en rechthoekige indeling van de steden, uitgaande van een centrale plaats met voornamelijk gebouwen, zoals b.v. voorkomt bij de azteken en het ontbreken van de bouw in vierkanten zoals die b.v. door vroegere perzen werd gehanteerd.

Er bestaan meerdere argumenten van deze aard, zoals de 12 heilige steden e.d. Te stellen, dat de oorsprong in libye ligt en Jordanie lijkt mij vergezocht, ofschoon zoals gezegd wel taalovereenkomsten zijn te konstrueren met bepaalde indische en ook de door mij reeds genoemde gebieden.

Wat de goden leer betreft: wij vinden hier vele overleveringen die wij in licht gewijzigde vorm overal rond de middellandse zee aantreffen, deels reeds voor de stichting van de etruskische steden. Men zegt wel dat zij een invloed zijn van stammen, die rond de gehele middellandse zee getrokken zouden zijn.

Enkele gegevens in die overleveringen schijnen betrekking te hebben op een grote stad die vernietigd zou zijn. De een denkt hier aan de hoofdstad van Atlantis, anderen zijn realistischer en menen dat die verhalen doelen op de val van het tweede of derde " troje".

Maar ik geef toe dat het denkbaar is dat er een groep mensen

met afwijkende kultuur een trektocht heeft gemaakt rond de middellandse zee. Zelfs lijkt het ij niet ondenkbaar dat een deel vandeze mensen later verder is getrokken als gevolg van aanvallen door de eerste skitische ruiters. Zeker weet ik echter in dit verband niets.

x De leverschouwing komt bij de etrusken ook voor....

- Deze vorm van wichelarij komt echter in die periode bijna overal wel voor. Het schouwen in de lever, al dan niet in verband met het beschouwen van de darmen voor orakeldoeleinden treffen wij niet alleen bij de etrusken en romeinen, maar ook in bovenegypte, in de babylonische en assyrische kultuur. Ook verder in het oosten komt dit voor. Er zijn zelfs gebieden in India en enkele arabische stammen, waar men tot op heden deze vorm van voorspellen nog nanteert. Maar in deze tijd alleen als uitzondering.

In india gebruikt men sedert enige tijd trouwens hiervoor de lever van een kip. Mogelijk als gevolg van de vele prijsstijgingen die men ook daar in de loop der eeuwen heeft moeten doorstaan. Voordien gebruikte men echter vaak schapen daarvoor.

Dit komt ook voor in de Hogar, waar wij de Tarqui vinden. Hier wordt tot in deze tijd bij bepaalde gelegenheden een schaap geslacht, waarna een voorspelling uit lever, hart en ingewand gelezen wordt. Ook hier kan men met enige goede wil vele overeenkomsten met de etruskische praktijk vinden. Het lijkt mij dan ook niet redelijk, tot beslissingen of theorien te komen op grond van dergelijke gegevens zonder meer.

x En het getal 12? De 12 heren, de 12 heilige steden, de 12 goden?

- De nadruk op het getal 12 doet inderdaad vermoeden, dat het beeld vande godenwereld in verband staat met de sterrenloop en primitieve astrologie.

Zien wij naar het gebruik van het getal 12 dan zien wij echter ook, dat de telling bij dozijnen, de 12 heren enz. ook in het legendarische atlantis een grote rol hebben gespeeld. In bepaalde kringen wordt daardoor ook verklaard dat zo lange tijd een 12-talig stelsel werd gehanteerd in bepaalde delen van normandie, bretagne en zuid spanje, terwijl tot voor kort het munt en maatstelsel van b.v. Engeland, Ierland en schotland eveneens hierop waren gebaseerd.

Men zou, zij het vaag, kunnen vermoeden dat hier ook invloeden uit de genoemde gebieden of zelfs het moederland atlantis een rol hebben gespeeld. Maar alweer: zeker zijn wij niet, want 12-talige systemen komen ook elders voor en worden in bepaalde aziatische gebieden al zeer vroeg gebruikt. Als origine bepaling is ook dit dus niet zonder meer dienstig.

Wel kan worden gesteld, dat in deze indeling van godenwereld, tel-systeem en de legendarische 12 steden een afwijking is de konstateren van in die dagen in de omgeving van de etrusken gangbare denkwijzen en systemen en als zodanig vormt het aan aanwijzing, dat de etruskische gemeenschap door aan italie vreemde invloeden tot stand is gebracht.

x a s t r o l o g i e e n h o r o s c o p i e

- - - - -

- De astrologie gaat uit van het denkbeeld dat de sterren aan de hemel duidelijk maken welke invloeden op aarde bestaan of zullen ontstaan. Als zodanig is een vergelijk mogelijk met de oervormen van het astrologische denken zoals dit b.v. bij de chaldeen bestond:

Hier treffen wij het "lezen van het hemelschrift" aan, al wijkt dit sterk af van latere astrologische praktijken. Voor en rond die tijd zien wij reeds dergelijke systemen van hemelduiding bestaan in azie en b.v. in india reeds in die tijd de eerste observatoria bouwen waarbij

duidelijk is, dat vooral de stand van de z.g. zwerfsterren, later planeten genaamd, bij de sterrewichelarij een grote rol spelen.

Men kan dus wel stellen dat de astrologie oorspronkelijk een wichelstelsysteem is geweest. dat voerde tot waarnemen van de hemelen en gelijktijdig schijnbaar diende om door hemelwaarneming richting en afstanden te bepalen.

De eerste werkelijke astrologische ontwikkeling van grote omvang vinden wij in de vallei van de Ganges. Rond 3000 v. chr. ontstaan hier reeds zeer complexe observatoria, voorzien van zeer complexe reeksen van torens en vlakken met lijnen, die het mogelijk maken de stand van sterren en planeten nauwkeurig te volgen. Meer kunstzinnig uitgevoerde of vernieuwde observatoria kan men overigens nu nog treffen in india, maar dezen zijn gemeenlijk eerder honderden dan duizende jaren oud.

Altoch ontstond hier in het verleden reeds de eerste primitieve horoscopie, die echter uitging van vier huizen- de winden of de elementen voorstellen- de. Veel later zien wij meer noordelijk een ingewikkelde vorm ontstaan die 13 huizen kent.

In beginsel schijnen dezen reeds rond 1000 v. chr. ontwikkeld te worden, maar de interpretatie en de opvattingen zijn duister. Later, rond 600 n. chr. echter zien wij een vereenvoudiging ontstaan en blijft uiteindelijk alleen een acht huizig en een 12 huizig systeem over.

Wat europa betreft komt een dergelijke bewuste waarneming van de sterren reeds 300 a 400 n. chr. voor. Maar er zijn geen getallen bekend, die berekeningen anders dan op het ogenblik zelf mogelijk maken.

De eerste eufemeriden ontstaan tussen 700 en 800 n. chr. in de moorse kultuur wanneer oude chaldeese gegevens worden geïntegreerd met de eigen waarnemingen van de moorse astrologen.

Hier ontstaat een duidelijke vermenging van astronomie en astrologie. Men neemt zowel waar omentwille van de waarneming als om uit het gekonstateerde konklusies te trekken toe v. toekomstig gebeuren op aarde. Berekeningen worden gecontroleerd op feitelijke juistheid en gehanteerd als middel tot het berekenen van voorspellingen.

Hiermede gaat een 12 huizen tellende horoscopie gepaard, die al snel naar europa overwaait en oa. grote invloed in het steeds nog machtige Venetië heeft om vandaaruit via Italië zijn weg naar Frankrijk te vinden.

Indien wij deze historie bezien moeten wij wel beseffen, dat eens de astrologie en astronomie hetzelfde waren. Zoals wij zien dat de horoscopie een tijdlang vooral betekende dat men een kaart bouwde waarop de stand van de planeten op een bepaald ogenblik vooruit werd gezegd.

Allereerst deelt men de planeet invloeden in bij de oude elementen. Daar aan elke planeet een invloed op een bepaald element werd toegekend krijgen wij zo inderdaad een interpretatiemogelijkheid.

Hoe verdermen gaat met de ontwikkeling van het systeem, hoe verder men ook komt in zijn duiding van de betekenissen die de loop der planeten en hun onderlinge stand heeft voor de mens.

Maar toch mankeert er nogal iets. Zo werd b.v. het retrograde zijn van een planeet niet als een invloed beschouwd. De betekenis van de planeet bleef geheel dezelfde, ook al bewoog hij zich schijnbaar even op zijn baan terug.

De late middeleeuwen tonen ons in europa zeer veel astrologen en daaronder zijn zeer goede. Aan elk hof, maar ook bij vele voornamen personen ziet men een astroloog in vaste dienst -B.v. Wallenstein liet zijn handelingen voor een groot deel bepalen door zijn astroloog.

In de moderne vorm kan men stellen, dat er sprake is van een oude ervaringswetenschap. Men heeft immers in het verleden voortdurend de stand van de sterren vergeleken met de situaties die op aarde dan

ontstonden om zo tot een juiste en aanvaardbare prognose te kunnen komen.

Op de duur wordt de benadering steeds meer wetenschappelijk, zij het dat men de duiding niet zonder meer als wetenschappelijk kan beschouwen. Men berekent zeer nauwkeurig de stand van de sterren op een bepaald ogenblik en interpreteert de betekenis daarvan aan de hand van een oude grondpatroon dat door vergelijking van feiten en sterrenstanden is ontstaan.

Wil men echter voor een bepaald iemand een juiste interpretatie geven, dan moet men ook die mens en zijn eigenschappen kennen. Dezen nu meent men te vinden in de geboortehoroscoop. Het is duidelijk, dat men dus deze geboortehoroscoop van node heeft om te kunnen komen tot een enigszins juiste z.g. progressieve horoscoop, waaruit men de mogelijke gang van zaken in een toekomstige periode kan berekenen.

Het zal u duidelijk zijn dat voor het "lezen" van een horoscoop een juiste interpretatie van het hoogste belang is. Er bestaan echter zoveel enigszins afwijkende interpretaties dat een keuze uit deze vele mogelijkheden tot duiding ook nu nog steeds eerder een intuïtieve dan een geheel beredeneerde zal zijn.

Vele astrologen hanteren een bepaald systeem. Indien dit gewoon op de handboeken is gebaseerd, dan moeten wij toch spreken over een intuïtieve horoscopie omdat uit de veelheid van mogelijke interpretaties enkelen als bijzonder passende voor een bepaalde horoscoop zullen worden beschouwd.

Gaat men uit van de z.g. uitgebreide horoscopie, die voor het eerst in de 18e eeuw in zwang begint te komen, dan worden bepaalde vaste sterren op hun stand in de geboortehoroscoop beoordeeld en gelden dan bij een latere progressieve berekening als van groot belang voor een nauwkeurige en juiste tijdbepaling, terwijl zij bovendien een meer exacte duiding heten mogelijk te maken.

Daar vooral bij deze laatste methode inderdaad redelijk juiste berekeningen van tijd en gebeuren mogelijk blijken dient te worden gesteld dat horoscopie niet zonder meer onzin kan zijn, maar dat kennelijk wel zeer veel afhankelijk is van de persoon die de horoscoop trekt en interpreteert.

Ten laatste kan hieraan worden toegevoegd: Men heeft pogingen gedaan om b.v. horoscopen te trekken die aan zouden geven, welke vroegere levens men heeft gehad.

Het is zonder meer duidelijk, dat dit wel heel erg moeilijk te controleren is en dat het systeem, dat daarvoor wordt gebruikt op zich eveneens geen controle toelaat. De waarde van een dergelijke berekening is dan ook wel heel sterk afhankelijk van het al dan niet aanvaarden van de resultaten door degene voor wie die horoscoop bestemd is.

Er bestaat dan ook geen enkel feitelijk bewijs voor de betekenis of juistheid van deze z.g. inkarnatiehoroscopen en het zal erg moeilijk dit ook maar bij benadering te vinden.

De beste methode zou zijn, een hypnotische regressiebehandeling van de patient zonder dat deze inzage heeft gehad van de horoscoop. Indien de zo verkegen gegevens met elkander overeenstemmen zouden men altans de mogelijke betekenis van de berekening kunnen aantonen.

Daar dit zelden of niet gedaan zal zijn mogen wij hier wel stellen dat, ongeacht de ernst van de horoscopist, de goedgelovigheid van degene voor wie de horoscoop bestemd is, bepalend zal zijn voor het succes.

Wezenlijke resultaten blijven uit. Alleen indien men gebruik maakt van het genoemde controle systeem kan dan ook hieraan enige betekenis worden gehecht.

Z.g. algemene horoscopen zijn waardeloos: daar geen geboortehoroscoop aanwezig is kan een dergelijke berekening slechts zeer algemene tendenzen verschaffen, die voor een groot deel van degenen die onder een teken geboren zijn niet uitkomen en vaak zelfs zo onjuist zijn, dat het tegengestelde

van het voorspelde ervaren wordt.

Samenvattende stel ik: in de astrologie worden invloeden vanuit de kosmos verondersteld, die het leven en lot van de mens bepalen. De praktijk wijst uit, dat dergelijke krachten inderdaad als een raam van mogelijkheden bestaan, maar niet als dwingende macht.

Je bent dus nooit aan hetgeen in de horoscoop staat geheel onderworpen maar hebt altijd uitwijk en keuze mogelijkheden. Een goede horoscoop ook een progressieve kan, mits goed beseft, de mens helpen om bepaalde werkelijk bestaande invloeden tijdig te erkennen en door eigen wil en actie dezen teniet te doen danwel te versterken, alles naar eigen verkiezing.

De horoscoop is nooit bepalend voor het lot, maar vormt ten hoogste een aanduiding van een reeks van mogelijkheden en kan in dit kader als nuttig beschouwd worden. Maar nogmaals, dan moet zij op de persoon zelf getrokken zijn en elke progressieve berekening kan alleen juist zijn wanneer zij is gezien tegen de geboortehoroscoop. Zonder dit zijn de prognoses dermate vaag en algemeen dat zij vanuit een praktisch oogpunt geheel waardeloos zijn. Voldoende?

x Speelt de astrologie een rol bij het optreden van de 3 wijzen uit het oosten in de bijbel?

- Eerst in de 17e eeuw horen wij, dat zij astrologen zouden zijn. In de tijd rond Jezus geboorte was de astrologie zoals wij die nu kennen nog niet bekend.

Het is echter een feit dat reeds in een heel ver verleden het optreden van kometen en nova's aan de hemel werd beschouwd als omen, een teken dat er iets zeer bijzonders zou gaan gebeuren, zij het een ramp of een grote verandering.

Hiermede rekening houdende is het waarschijnlijk, dat de 3 wijzen inderdaad de hemel hebben waargenomen. Maar het is nog waarschijnlijker dat het hierbij niet ging om het opeens zien van een nieuwe ster, een nova, maar dat er sprake is geweest van een doorgang van de komeet van Halley.

Is dit het geval en nemen wij verder aan, dat de rest van het geboorteverhaal juist is, dan moet Jezus echter rond 27 jaren voor het begin van de huidige jaartelling ter wereld zijn gekomen.

Dit echter schept weer moeilijkheden, omdat toen volgens de beschikbare historische gegevens toen Herodes nog niet aan het bewind was. Vandaar dat het een moeilijke vraag is, waarop ik geen zeker antwoord kan geven. De mogelijkheid bestaat echter dat in de evangeliën, die vele jaren na Jezus dood eerst werden geschreven, verschillende gebeurtenissen te samen hebben gebracht om Jezus grootheid te bewijzen zonder dat deze zelf bij allen betrokken was.

x de wet van compensatie
- - - - -

- Deze wordt ook wel eens genoemd de wet van gelijkblijvende waarde of velden. Bezien vanuit een meer persoonlijk standpunt is zij zeker eenvoudig te begrijpen:

Naarmate ik mij meer van het goede bewust ben zal ik mij ook van het kwade beter bewust zijn. Ik kan nooit leven en denken in een eenzijdige richting wanneer ik eerlijk en bewust wil leven. Ik zal bij alles wat ik ervaar de tegenstelling daartoe eveneens - zij het soms vaag - beseffen.

Men zegt wel eens: een dier kent geen zonde. En waarom? Omdat het dier een begrip als deugd niet kent. Wanneer je bij een mens begint een bepaalde deugd te prediken of toe te kennen, zo houdt dit ook in, dat

bij die mens een begrip voor het tegengestelde, de ondeugd, zal ontstaan.

Goed en kwaad hebben te maken met de stand en eisen van de gemeenschap in de eerste plaats. Wanneer dapperheid voor een stam van levensbelang is zal een ieder, die niet dapper is als minderwaardig of slecht worden beschouwd.

Zo komt men tot goed en kwaad. Zij ontstaan niet vanuit de natuur of uit de persoonlijke gegevens van de mens, maar wel degelijk uit zijn vermogen bepaalde zaken als goed te erkennen.

Hoe meer wij ons bewust worden van het voor ons goede, hoe groter en beter omschreven ook het gebied van het voor ons kwade zal zijn. Veranderen de omstandigheden, dan zal wat eens goed was kwaad worden, wat eens kwaad heette als goed beschouwd worden.

De wet van compensatie wordt hier duidelijk. En bovendien is hier wel zeer begrijpelijk, dat een mens nooit meer goed dan kwaad zal kennen of omgekeerd daar beiden te samen in feite de begrenzing van zijn besef betekenen.

Zover het eigen wezen betreft, kan gesteld worden dat goed en kwaad keuze waarden zijn. Maar de mate waarin is afhankelijk van het bereikte besef. Wanneer iemand absoluut kwaad doet moet hij ook in staat worden geacht tot het bereiken van het absoluut goede en omgekeerd.

Wie dit kan volgen beseft ook, dat de wet van compensatie niet alleen te maken heeft met krachtvelden en het behoud van energie maar ook wel degelijk betrekking zal hebben op zaken, die de mens ziet als persoonlijke eigenschappen of oorzaak en gevolg.

Het besef dat ik heb t.a.v. mijzelf en de wereld waarin ik leef bepaalt mijn inzicht in de keuze mogelijkheden die op elk ogenblik voor mij zullen bestaan.

Naarmate mijn inzicht in mijzelf en de wereld geringer is, zullen de gevolgen van een bepaalde keuze of handeling minder overzichtelijk zijn. Hoe meer je je bewust bent, hoe meer je de gevolgen van hetgeen je nu bent en doet in de toekomst kunt bepalen.

Dien ten gevolge is oorzaak en gevolg in feite een eenheid. Wanneer je eerlijk bent moet je zelfs toegeven dat oorzaak en gevolg een term is die alleen mogelijk is door eensplitsing in de betekenis van en een dezelfde waarde te hanteren: een verdeling van mogelijkheid en kracht, door ons in de tijd tot stand gebracht.

Wij zeggen, dat er eerst een oorzaak is en dan een gevolg, maar vergeten daarbij liever, dat onze oorzaak op zich reeds een gevolg was van iets anders. Er is een eerste oorzaak, al het andere, daaruit voortvloeiende, is een reeks van gevolgen.

Wat betekent, dat zonder oorzaak wel geen gevolg kan bestaan, maar dat zonder gevolg oorzakelijkheid niet meer kenbaar is. Beiden zijn wederom keerzijden van een zelfde waarde.

Mijn konklusie: dwingend zijn oorzaak en gevolg alleen in diervoege dat als gevolg van hetgeen wij zijn geweest, hebben gedaan en hebben erkend voor ons een toestand ontstaat, waarbij onze eigen inzichten en keuze mogelijkheden eveneens beperkt zijn.

Binnen deze bepalingen hebben wij echter nog steeds een vrijheid van handelen en kiezen. Elke keuze die wij doen bepaalt het verdere verloop van onze oorzaak en gevolgreeks, omdat het gevolg van onze keuze in zich oorzakelijk zal worden voor de nieuwe mogelijkheid tot kiezen, die hieruit voor ons uiteindelijk zal ontstaan.

Wij menen misschien dat de wet van compensatie in wezen een soort abstractie is. Zelfs de wet van behoud van energie is in feite van die wet van compensatie af te leiden. En deze laatste wet zegt:

Energie kan van vorm veranderen, maar het geheel van de energie blijft in feite gelijk.

Wat geheel waar is, tenzij men rekenen wil met ongeveer $1/1.000.000$ verlies. Maar ook dit laatste blijkt voort te bestaan, maar in een andere sextadime verhouding - zesdimensionale vorm - waardoor zij niet meer in een op aarde kenbare vorm verschijnt of optreedt.

Dan is hier geen sprake van een feitelijke stelling zonder meer, maar van een regel die feiten weergeeft. Ook zoals wij bij de orde deze wet hanteren betekent zij geen abstractie, die mogelijk zich baseert op bepaalde ervaringen of erkende mogelijkheden, maar eerder een alomvattend beginsel waarbinnen het geheel van alle verschijnselen zich pleegt af te spelen.

Voldoende?

x Valt het atoom en de daarom draaiende neutronen - indien ik het goed zeg - daar ook onder?

- Neutronen draaien meestal niet maar vormen deel van de atoomkern. De werfelende delen zijn gemeenlijk electronen. Een neutron vormt met bepaalde andere deeltjes gemeenlijk zelfs een z.g. vaste kern, maar is zelfs weer uit enkele deeltjes samengesteld.

Door deze samenstelling bezit het neutron wel interne spanning maar komt deze naar buiten toe niet als lading tot uiting. Welke correctie u mij hopelijk niet euvel duidt.

Kijk je naar de elektronen dan valt op, dat na een aantal omwentelingen in de meeste atomen een electron zijn baan verlaat. Op het ogenblik dat dit geschiedt vangt het atoom echter een nieuw electron in dat dan - gemeenlijk onder een wat andere baanhoek, in dezelfde baan zijn cirkelgang begint. Wij spreken dan van het springen van de electronen in hun banen.

Hoe complexer een atoom in opbouw is, hoe gemakkelijker dit alles konstaterbaar is, maar het komt ook voor bij eenvoudige vormen, zelfs bij het waterstof atoom.

Bij een dergelijk proces komt geen wezenlijke energie vrij. Dit zal eerst gebeuren op het ogenblik dat de samenhang van het atoom wordt verstoord. Dan ontstaat straling doordat zowel electronen als delen van de kern met hoge snelheid worden afgestoten.

Maar die delen blijven functioneel. Je kunt dus niet zeggen dat de energie van die delen vrijkomt, maar alleen dat de baanspanningen van alle delen die teloor gaan in het proces worden omgezet in versnelling van vrijkomende deeltjes.

Bij deze straling bestaat de mogelijkheid, dat deeltjes indringen in bestaande nog evenwichtige atomen en daar eveneens een verandering van verhoudingen tot stand brengen die voert tot een soort gelijk afstotings proces.

De bewegingsenergie wordt dan omgezet in warmte. Atomen die zich in deze snelle temperatuursverandering bevinden komen tot een verhoogd onderling bewegingstempo waardoor weer de mogelijkheid van verdere reactie toeneemt.

Het eindresultaat is dus niet alleen een hoge straling van verschillende deeltjes en snelheden - hardheid - maar beindien hierdoor een snelle verhoging van temperatuur in alle niet uiteenvallende atomen binnen het bereik van de intense stralingswerking.

Waar dit geschiedt zal inderdaad in de resterende atoomvormen minder energie aanwezig zijn dan voorheen. Maar gelijktijdig ontstaat een verhoogde bewegelijkheid die zelfs kan voeren tot een schijnbare toename van massa, straling - snelheid - en warmte - trilling. Er gaat dus niets verloren en de nieuw ontstane krachtvormen compenseren de massa en kracht-afname bij de ontbindende atomen.

Overigens hebben de resterende delen van die atomen de neiging zich weer te herenigen en met andere soorten van atomen soms zeer complexe bindingen aan te gaan. Het gevolg is het ontstaan van veranderingen

in moleculaire structuren die door de straling e.d. getroffen worden.

De energie gaat dus niet te loor, maar compenseert de verandering van vorm door andere vormen aan te nemen en eventueel zelfs in andere bindingen opnieuw als "materie" in verschijning te treden.

Indien er in wezen niets verloren gaat kunnen wij rustig stellen dat elke afname van energie op het ene vlak wordt gecompenseerd door het inverschijningtreden van die energie op een ander vlak of in een andere vorm.

Om een krankzinnige illustratie hieraan nog toe te voegen: Wanneer er op aarde een atoomoorlog uitbreekt en alle mensen opeens verdwijnen dan blijft op aarde een zeer hoogactieve hoeveelheid materie over en gelijktijdig bij ons een overvloed aan nieuwe geesten.

Dit betekent dan weer enerzijds een toename van inkarnatie noodzaak en waarschijnlijk zelfs mogelijkheid als anderzijds nieuwe samenhangen en krachtmogelijkheden in de stof, zodat het evenwicht geest - stof ook dan, zij het in andere verhouding gehandhaafd blijft. Elk verdwijnen van mogelijkheden op het ene vlak wordt gecompenseerd door het ontstaan van grotere mogelijkheden en drang op het andere vlak.

Misschien is dit al voldoende? Ik geef toe dat het een beperkte weergave van de feiten is, maar je moet het nu eenmaal eenvoudig houden wanneer je nog voor een ieder begrijpelijk wilt blijven.

x Is het misschien daarom dat koning Salomo sprak "er is niets nieuws onder de zon"?

- Ik denk dat deze koning tot die uitspraak kwam door het feit dat hij een zo grote harem had. Daar deze tenminste tientallen, maar volgens bepaalde overleveringen zelfs 364 vrouwen bevatte... lijkt het mij begrijpelijk dat een gepaarde superechgenoot tot dergelijke denkbeelden komt.

x Beïnvloeden atoomexplosies de astrale sfeer?

- Dit is mogelijk in diervoeg, dat een aantal van de kleinste delen die b.v. te samen het neutrino e.d. vormen, los komen van de onderlinge binding. Dan treden zij te samen op als een zeer fijnstoffelijke wolk die op astraal niveau werkzaam kan zijn en daar dus ook hanteerbaar wordt.

Maar je kunt niet stellen dat de gehele astrale sfeer ten gronde zal gaan wanneer de aarde b.v. vernietigd zou worden door atoomgeweld. Wel kun je zeggen dat bepaalde energien, die normalerwijze met kleinste delen in de materie gebonden zijn, loskomen op een wijze waardoor zij op astraal gebied soms een verrijking van de daar bestaande mogelijkheden kunnen betekenen.

x Deva's en Engelen als speciale helpers van mensen ?

- Een geliefd bijgeloof. Er zijn mensen die denken dat zij een engelbewaarder hebben. Maar wanneer zij later op hun leven terugzien zullen zij zich toch wel afvragen, waarvoor die engel hen dan wel bewaard heeft gezien alles, wat in dit leven en ook in henzelf gebeurd is.

Er zijn deva's die een mens zouden moeten beschermen of dezen bepaalde voorrechten zouden moeten bezorgen. Kijk je later, wat die voorrechten in feite zijn geweest en wat zij je hebben gekost, zo vraag je je toch wel af, wat die bijzondere hulp dan wel geweest moet zijn.

Ik denk dat de engel zowel als de deva niet veel meer of minder is dan een projectie vanuit onze eigen persoonlijkheid. Er komt voor ons op aarde steeds weer een ogenblik dat wij menen, dat ons hier grenzen worden gezet of dat het eigen waarnemings- en erkenningsvermogen eenvoudig weg niet verder kan gaan dan een bepaald punt.

Wanneer wij nu poneren dat er een persoonlijkheid bestaat die niet

aan deze grenzen gebonden is en zo een beeld van onbepaaldheid vanuit onszelf scheppen zal deze secundaire persoonlijkheid alle capaciteiten die wij geestelijk en anderszins bezitten geheel kunnen activeren.

De mogelijkheid is dan aanwezig om deze waarden van de geprojecteerde persoonlijkheid over te dragen aan het aardse ik, zonder dat dit nu in moeilijkheden komt met zijn vermogen tot reageren en het aanvaarden van punten, die immers "buiten eigen redelijk vermogen" liggen.

Zo bezien wordt de werking van engelen en deva's opeens ook begrijpelijker en minder willekeurig dan zij anders in hun optreden soms schijnen te zijn.

Een mens kan wel waarnemen, maar hij kan zijn beeld van zichzelf niet zo snel veranderen maar kan langs deze weg wel de nadrukkelijkheid van zijn ikbeeld snel veranderen.

Wanneer een engel u goed moet maken bent u uit de aard der zaak slecht. Veel mensen die van hun jeugd afaan dan ook gevoed werden met het woord des Heren hebben hun gehele verdere leven gezondigd door twijfels en wat hen nog mogelijk of aangenaam scheen.

Heel veel mensen die werden opgevoed in een gemeenschap waarin eigen bezit in feite een soort zonde scheen te zijn zijn, zelfs in bepaalde oostblok landen, rijk geworden door b.v. in de zwarte handel te gaan.

Ons dit realiserende kijken wij naar al die engelen en andere beschermers toch wel even anders dan naar de boden gods die volgens vele geloofsvormen voortdurend rond ons zweven.

Volgens mij is dit een even grote vergissing als te stellen dat de duif een vreedzaam wezen is en in feite een vredes duif. Wanneer u duiven eenmaal onder elkaar bezig hebt gezien, worstelende en pikkende om de eerste plaats dat het bijna mensen lijken te zijn, krijg je ook hiervan een geheel ander beeld.

En daar mensen die zich zo gedragen geen vrede kunnen vinden en niet kunnen houden, mogen wij wel aannemen, dat dit voor duiven al even onmogelijk is.

Nogmaals, ik meen dat engelen en duivels voor het grootste deel uit onszelf voortkomen en niet erkende delen van onze persoonlijkheid en de daarin sluimerende mogelijkheden vertegenwoordigen.

Zeker, er bestaan entiteiten in andere werelden, die vanuit uw standpunt erg goed of erg slecht zullen zijn. Maar die treden niet direct op, kunnen dit zelfs niet. Het is de projectie van de eigen persoonlijkheid waardoor men soms kontakten kan vinden met deze werelden van het "goede" of het "kwade". Het is mogelijk dat wij ons daardoor zelfs ten dele bewust worden van de normen en regels van die andere wereld.

Dergelijke indrukken zijn, wanneer zij eenmaal tot ons doorsijpelen, vaak verantwoordelijk voor veranderingen in ons gevoels leven, in ons handelen ook vaak.

U zult nu wel begrijpen dat ik er niet veel voor voel om deva's en engelen een direct en zelfstandig bestaan toe te kennen. Ik ontken daarom nog niet, dat er wezens bestaan die vanuit uw standpunt licht of duister kunnen zijn.

Ik ontken wel, dat zij direct in de menselijke wereld ingrijpen. Want hun wereld is niet de menselijke wereld. En zo de mens bepaalde zaken als een ingrijpen ervaart is dat in feite een toevalsproduct. Wanneer een luchtgeest besluit even hard te gaan lopen hebt u last van een orkaan. Maar het gaat die geest er niet om u het dak van het huis te halen. Hij wil gewoon bewegen, zijn energie beleven in de bewegingen binnen de atmosfeer, die voor hem mogelijk en beleefbaar zijn geworden.

Op soortgelijke wijze moet u het e.g. ingrijpen van bepaalde lichte en duistere geesten beschouwen.

Wanneer zij al bestaan leven zij op een vlak dat het hen onmogelijk maakt de mens direct en zonder meer te bereiken, zelfs indien zij dit zouden wensen.

Jakob worstelde met de engel. Niet eens in een sportpaleis, maar zo maar, ergens langs de rivier. Die engel kan alleen voort zijn gekomen uit de krampachtigheid waarmee deze man zelf een contact met god probeerde te vinden. Hierdoor was hij zich van zijn eigen kennis en mogelijkheden wel zeer bewust, maar dit waren voor hem denkbeelden en mogelijkheden waaraan hij op zijn eigen denkvlak geen inhoud en vorm kon geven. Hierdoor kon hij een figuur uit zich scheppen die voor hem het symbool werd van een contact met een andere geestelijke wereld.

Het spijt mij voor u, want 's avonds wanneer ik slapen ga volgens mij veertien ergeltjes na... Nu vindt ik een engel die een mens naloopt, zeker wanneer die al half slaapt, toch al een stommeling. Maar die engeltjes praten anderen ons, praten ook wijzelf ons aan. Zij zijn de zekerheid die wij scheppen voor onszelf omdat wij onzeker zijn. Zij zijn de hulp die wij scheppen voor onszelf wanneer wij vrezen door onze eigen zwakte overrompeld te worden. Zij zijn het goede dat ons moet voorthelven omdat wij ons te zeer van het z.g. kwade in onszelf bewust worden.

Zij zijn de krachten van buitenaf, die voor ons ons lot mede zullen bepalen omdat wij zelf vanuit ons eigen besef en denken niet menen in staat te zijn in ons lot handelend en juist in te grijpen.

En op het ogenblik dat dergelijke denkbeelden onze grenzen van het mogelijke voor ons verschuiven worden inderdaad onze mogelijkheden groter. Wij zeggen dan, dat dit te danken is aan het werken en ingrijpen van engelen of Deva's, maar in feite is het ons eigen ik, dat zich vrij van de grenzen die rede en konditionering het menszijn plegen op te leggen, zo is gaan opstellen dat de mogelijkheden van zowel de stoffelijke mens als de geest vandie mens daardoor inderdaad voor eigen besef groter zijn geworden. Voldoende?

x De oude indische geschriften wemelen anders van de deva's.

- Natuurlijk. Elders staan de geschriften vol van goden, soms compleet met woonoord en dieet. En demonen, natuurgeesten komen ook al overal voor in de oude geschriften. Toch verwacht u niet, de goden op de olympus aan te treffen of wandelende door het bos aangeroepen te worden door een dryade.

Zeker, daaraan gelooft men niet meer en degenen die er gaarne in willen blijven geloven beweren, dat zij uit de maatschappij verdreven zijn door de mensen.

Is het in feite niet eerder een kwestie van verloren contact, zodat de mens niet meer in staat is de krachten intens te beleven die hij vroeger placht te personifiëren in goden of de bewonende geesten van bomen, bronnen, rivieren enz.?

Deva's en engelen spelen een grote rol in praktisch elk oude geloof en komen voor in praktisch alle heilige boeken der aarde. Ook nu nog denken de mensen vaak aan dergelijke persoonlijkheden als een oplossing voor hun eigen tekortkomingen en moeilijkheden. Hoevele mensen geloven ook nu nog in een "jezus redt, Jezus redt enkel door gebed omdat hij dan een lijfwacht van engelen rond je zet?" Jaja.

Alles mooi en mogelijk waar in de ogen van degenen die in die zaken geloven. De verklaring die ik u aanbiedt is echter een veel reeelere. Zij ontkent niet het bestaan van andere soorten geestelijke persoonlijkheden maar ontkent de binding van dergelijke persoonlijkheden die tot een geheel andere wereld behoren als lijfwacht of behoeder, verleider, aan een bepaalde mens.

En gezien alles, wat men onder de mensen regelmatig en duidelijk kan waarnemen lijkt mij voor mijn stelling meer te zeggen dan voor de overtuigingen die uit zeer oude geschriften worden geput.

Let wel, dit zijn geschriften, die ontstaan zijn in tijden dat de mensen minder wisten omtrent de natuur, omtrent hun eigen wezen en omtrent de innerlijke werkelijkheid waarmede zij te maken hadden. Dit met het resultaat dat de mens van heden de inhoud op een nogal willekeurige wijze verklaart tot deze past in zijn wereld, maar gelijktijdig weigert afstand te doen van zijn verwachting t.a.v. bijzondere leiding bescherming enz.

U wees op de oude hindoeschriften. Opvallend is daarbij dat, zodra het gaat over de innerlijke mens, de deva's opeens buiten spel schijnen te blijven en alleen nog opdoemen als een soort koor dat de bereiking dient te onderstrepen.

Ik meen dat dit alles op zich al veelzeggend genoeg is. Maar mogelijk denkt u anders.

x Wat denkt u dan van gene zijde?

- Ik vindt het er erg gezellig. Al is de term gene zijde natuurlijk ook kolder. Want er is geen "gene" zijde. Het is een uitdrukking die gehanteerd wordt omdat de doorsnee mens zijn wereld beschouwt als een volledig en besloten geheel en niet ziet als een open deel van een grotere totaliteit waarin de mensheid als geheel bestaat.

Op het ogenblik dat je beseft, dat alles wat mens is of kan worden in dezelfde wereld leeft als degenen die nu mens zijn in de stof is er geen "gene zijde".

Wel kun je spreken over verschillende fasen van bestaansmogelijkheid binnen een en dezelfde - gedeelde - werkelijkheid. Maar door een dergelijk beeld wordt de wereld van de mensen te vaak aangetast in eigen gevoelens van mogelijk afzondering, beslotenheid, zekerheid en daarom spreken wij om ons deel van die werkelijkheid aan te duiden van "gene zijde".

Dus op dezelfde wijze waarop anderen over deva's en engelen blijven spreken terwijl zijzelf daarin niet meer geloven en anderen nog steeds spreken van een bepaalde God ofschoon zij innerlijk al lang beseffen dat een dergelijke god niet kan bestaan.

Zoals menigeen kiest voor beelden en gelijkenissen omdat hij weet dat de mensen waar tegen hij spreekt niet bereid en instaat zijn, om de werkelijke feiten direct te aanvaarden. Ik ben hier zo ver gegaan als mij maar mogelijk was.

x Helpers, zijn die ook door de mens geschapen of kunnen die bestaan?

- Wanneer een mens helpers heeft dit is mogelijk - zijn dit geen engelen of deva's, maar mensen die op aarde gestorven zijn en vanuit hun nieuwe toestand en levenswaarden contact blijven houden met de stoffelijke wereld of bepaalde personen of aspecten daarvan.

Maar dergelijke helpers zijn dan zeker geen engelen. Zij waren immers reeds als mens op aarde? Zij bezitten ook menselijke eigenschappen en neigingen en zelfs is bij velen van die helpers de kans groot dat zij te enigerlei tijd nog eens als mens op de aarde terug zullen keren.

Dus wel heel iets anders dan een kleine godheid of een engel.

Een vriend van mij werd eens gevraagd "broeder, staat u wel eens mensen bij?" Zijn antwoord was ja. De vraag luidde toen "bent u dan een engel?"

Hij reageerde toen: kunt u zich mij als een engel voorstellen, met een stralenkransje en een harp? Harry met het harpje?? Neen. Dank u." Misschien dat deze reactie wel duidelijk maakt, hoe wijzelf als geest het verschil ervaren tussen het geen u engelen noemt - wezens zonder vrije lotsbeschikking - en geesten: mensen die voortleven zonder lichaam in een wereld met andere verhoudingen en krachten dan u zich voor kunt stellen, maar in redelijke mate vrij om zelf te handelen en te beslissen.

- Wezens zonder een voor u kenbaar lichaam, maar toch nog mens zijnde en zich verwant gevoelende met alle menszijn en de aarde. Voldoende?

x Indien iemand in hoogste nood god of een engel aanroept, roept hij dan ook een projectie op?

- Hij roept dan in ieder geval in de eerste plaats een beeld buiten zichzelf op waardoor hij zijn nood veel duidelijkerkenbaar maakt, ook op geestelijk gebied, dan zonder dit het geval zou zijn.

De kans, dat hij dan een mate van hulp ontvangt van mensen die dood zijn wordt hierdoor veel groter. Maar het is dus niet zo dat ergens een God zit met een enorme centrale, met zo driemilliard telefoonnummers die je alleen maar geestelijk behoeft te ebellen en zie, er komt al weer een dosis genade naar je toe. Het spijt mij.

x En fop of spotgeesten, wat zijn dat dan?

- Een spotgeest is iemand die dicht bij de aarde leeft en in zijn geestelijk denken zijn vroegere aardse persoonlijkheid zeer lief pleegt te hebben. Hij verlangt dan vaak naar maar heeft geen stoffelijke mogelijkheden. Een vriend van ons heeft eens gezegd: dat zijn de nozems uit de geest.

Een spot - of zoals u zegt, fopgeest - kan op verschillende wijzen optreden. Hij kan b.v. proberen alles, wat hem bij u en uw veronderstellingen belachelijk voorkomt te ontmaskeren. Hij doet dit vaak door een wijze van optreden, die voor u erg onaangenaam is.

Hij kan ook proberen de gestalte aan te nemen van iets of iemand waarvoor u respect heeft om zich zo te kunnen voeden met delen van uw menselijke uitstraling in de hoop zo, dank zij de vergaarde kracht, gemakkelijker stoffelijk te kunnen manifesteren of astraal voor zich een voertuig op te kunnen bouwen waardoor hij de aarde dan denkt beter te kunnen benaderen. Dit laatste is meestal een illusie, maar goed, men doet het. Voldoende?

x Wat heeft het voor zin wanneer een geest b.v. een stuk muziek door geeft? Zij is niet meer op de aarde en

- Hoho. Dat klinkt net als: de mensen van 50 jaar moeten maar met pensioen gaan, want die hebben hun tijd gehad. U moet het zo zien:

Wanneer je b.v. muzikus bent ben je gewend te denken in klanken. Je bent dus gewend denkbeelden en emoties te uiten door het scheppen van bepaalde klankvolgorden en verhoudingen.

Die gewoonte kun je nog lange tijd behouden, vooral omdat deze enorme expressiemogelijkheden biedt, ook op geestelijk niveau. Stel dat je in contact komt met iemand op aarde die door je uiting getroffen wordt. Dan zul je, ook wanneer dit een mens op aarde is, geneigd zijn bepaalde van je harmonische momenten met zo iemand te delen. Die mens ervaart dan "muziek".

Is het nu niet iemand die zelf op de een of andere wijze daar iets mee wil doen dan "hoort hij de muziek van de sferen". Wil die mens er wel iets mee doen dan stuntelt hij er mee. Hij gaat b.v. proberen het te noteren en na te spelen.

De geest in kwestie bemerkt hoe er gestunteld wordt. Hij wil deze voor hem storende reactie beëindigen en tracht die te corrigeren. Vaak betekent dit verder gaan met helpen van zo iemand tot die mens er tevreden mee is en hij met zijn eigen harmonisch denken verder kan gaan zonder vanuit een eenmaal ontstane band daarbij steeds weer gestoord te worden.

Die mens stelt zich er dan van alles bij voor zonder dat dit juist behoeft te zijn en zegt tot anderen: Gisteren had ik nog contact met Mendelsohn Bartholdy. Kijk, ik heb opgeschreven wat hij mij gaf.

Indien het al die persoon zou zijn, wat vraag aardig is, zal die zichzelf waarschijnlijk niet eens meer herinneren, dat hij ooit zo geheten heeft. Soms menen ook anderen dan de ontvanger in de melodie bepaalde

kwaliteiten te ontdekken en zegt deze : dat lijkt wel Chopin of Schubert enz. Waarna de naam meestal door de ontvanger met graagte wordt overgenomen.

Naarmate de ontvanger meer in harmonie is met een bepaalde wijze van muzikale expressie zal er een betere ontvangst zijn en zal men dus zuivorder ontvangen wat de geest uitzendt. Maar nogmaals, al is het dan volgens de mensen op aarde Chopin, het kan dan nog heel goed komen van Pieter Paaltjens, die muzikus is geworden in de sferen.

x Is het ook zo met mediums? Zoeken zij zelf uit?

- Dit is inderdaad een belangrijk punt : een medium kan alleen datgene ontvangen wat met zijn persoonlijkheid op de een of andere wijze harmonisch is.

Wanneer het harmonische element een bepaalde religieuze basis heeft kun je b.v. alleen die geesten doorkrijgen die in dergelijke termen plegen te spreken en te denken. Is de ontvanger erg opstandig, dan zal deze voornamelijk allerhande rebelse geesten door krijgen.

Zoekt hij alleen harmonie en daarnaast objectiviteit, dan krijgt u wat objectievere en redelijker geesten door. En zo kun je verder gaan. Dit geldt ook hier, want op deze regel bestaan praktisch geen uitzonderingen.

Er is slechts één mogelijk voor een geest om een medium te bedienen of te beheersen dat in wezen en inhoud geheel strijdig is met de aard van degene die doorkomt.

Dit betekent een volledige uitschakeling van de persoonlijkheid, incl. geheugenelementen die in het denken een grote rol spelen. Het voert tot een langere of kortere verbanning van het oorspronkelijke ik naar hetzij een klein deel van het eigen brein, hetzij naar een vaag bestaan buiten het lichaam.

Bij een dergelijke inbeslagname duurt het over het algemeen veel langer voor perfect contact wordt gemaakt. Begint men met een dergelijke uiting dan is men ook als geest daaraan langere tijd gebonden, zelfs indien het eigen ik het lichaam weer overheerst.

Een dergelijke inbeslagname kan uren, maar ook dagen of soms zelfs maanden of jaren lang duren. Zij heeft altijd, ook bij korte duur, grote gevolgen voor de ontvanger daar deze, eenmaal geheel beheerst door een wezen met van het ik afwijkende gevoelens en denkwijzen, zijn lichamelijke afscheidingen in de war gebracht ziet terwijl ook delen van het geheugen en denken geschaad kan worden en sommige herinneringen zelfs uitwist kunnen worden. In de ergste gevallen kan hersenschade het gevolg zijn.

x Is dit dan bezetenheid?

- Inderdaad. Er zijn vele vormen van bezetenheid. Ik kan daarop echter niet door aan daar het tijd wordt om te pauzeren.

x Indien een medium bepaalde capaciteiten heeft en de geest die er gebruik van maakt diezelfde capaciteiten heeft, wat heeft het dan voor zin zich door zo iemand te manifesteren?

- U kent het verhaal: zet 10.000 apen aan evenveel typemachines, laat hen 20.000 jaren werken en zij zullen het grootste deel van alle op aarde bestaande litteraire werken onbewust herschreven hebben.

De aap weet echter niet wat hij doet. De schrijver weet dit wel, omdat deze bewust begrippen aaneen rijt. Bij de capaciteit van het medium hebben wij niet te maken met een door het bewustzijn geheel gekende en beheerste capaciteit en inhoud.

De aanwezige grondwaarden kunnen dan ook door de in beslagnemende geest in vele samenstellingen gebruikt worden met als gevolg dat betekenissen ontstaan - kennis soms - die als zodanig in het medium niet als deel van de bewuste persoonlijkheid aanwezig zijn.

Toch blijft de basiswaarde voor elke geest de capaciteit van het medium.

Aan alle beperkingen daarvan ben je gebonden. Zoals een mens in zijn mogelijkheden beperkt blijft door het instrument dat hij bespeelt.

Stel het instrument is een piano. Pietje speelt er chopsticks op. Een Cicero of andere expert haalt er veel meer uit. Het resultaat is niet vergelijkbaar, de mogelijkheden waarover beiden beschikken zijn echter dezelfde. De inhoud van het medium is het instrument, maar diens bewustzijn kan van de mogelijkheden veelal niet zo volledig gebruik maken als iemand, die beter met de gegeven waarden weet om te springen.

Een medium is al te vaak een pietje of een welwillende amateur die niet verder komt dan de wals uit de etudes. De geest kan echter van het zelfde materiaal veel meer maken. Voor ons betekent het, dat wij door een juist gebruik van de inhouden van een medium - zeker bezien vanuit de normale prestatie van de persoon, een behoorlijke overprestatie tot stand kunnen brengen met een versnelling van reactievermogen en een juister gebruik van onbewuste waarden. Hierdoor kunnen wij dingen tot uitdrukking brengen en beredeneren op een wijze die buiten een tranoe toestand niet of slechts zeer beperkt mogelijk zou zijn.

Hiermede moet ik eindigen. Het is tijd voor een pauze en ik moet met alles rekening houden. Mijn dank voor uw interesse die gezien uw vragen wel degelijk aanwezig was. Ik hoop niemand geschokt te hebben bij mijn pogen alles zo duidelijk mogelijk te stellen zoals het volgens mij is.

Wilt u er anders over denken dan is het uw eigen zaak. Ik vraag u zeker niet om al wat ik gezegd heb als onvoorwaardelijk waar te aanvaarden. Wel verzoek ik u hetgeen ik gezegd heb en wat volgens mij juist is eens te overwegen. Mogelijk kunt u door een dergelijke overweging zelfs uw geloof aanpassen en zo juister leren gebruiken.

Ik dank U voor uw aandacht.

-0-0-0-0-0-0-0-0-

Zo vrienden, goeden avond.

Welke onderwerpen hebt u nog?

x De leer van Krisnamurti als een konstante (?...) van de waarheid.

- Dat is meer een stelling dan een onderwerp. Krishnamurti brengt in feite alleen het begrip dat voor later of onbekende zaken vaste beelden normen of waarden gehanteerd kunnen worden. Hij stelt dat je in het heden leeft en dat alleen de mens die in het heden harmonie vindt in feite iets bereikt.

Dit samenvattende meen ik dat dit geen konstante van de waarheid genoemd kan worden - al denkt u mogelijk anders. Het is gewoonweg het verkondigen vaneen werkelijkheid waaraan een ieder probeert te ontkomen door te zeggen: nu zondigen is niet erg want als ik maar op mijn sterfbed biecht kom ik toch wel in de hemel

Zoals een vriend van mij eens opmerkte: Wanneer je de hemel wenst te winnen moet je deze op aarde al voor een stukje waar maken. En als je de hel wilt gewinnen behoeft je niets te doen, want daarin leef je dan vanzelf.

Het spijt mij dat ik dit zo kort moet afhandelen.

x b i o e n e r g e t i c a

- - - - -

- Een mens heeft natuurlijk biologisch krachten en verwerking van kracht. In het menselijke lichaam zijn verschillende soorten van kracht en meerdere

krachtstromen aanwezig. Een tweetal levenskrachtstromen loopt langs eigen banen door het lichaam. Daarnaast bestaan verschillende zenuwstelsels met hun eigen krachtwerking en verder zijn er nog de eigen reflexenergieën van alle celweefsels die uiteindelijk te reduceren zijn tot de eigen kernlevensenergie die elke levende cel in zich draagt.

Wat precies bedoeld wordt met bioenergetica weet ik niet. Maar ik kan mij voorstellen dat het er om gaat dergelijke krachtstromen zo goed mogelijk in stand te houden en waar mogelijk zelfs te bevorderen.

Dan kom je al snel terecht bij de stelling, dat de mens zich vooral biodynamisch dient te voeden. Nu is het menselijke lichaam in feite een soort biodynamo. Want het maakt door zijn wisselwerkingen met de buitenwereld een deel van de energieën die voor leven nodig zijn.

Maar er zijn nogal wat mensen die uitroepen, dat je dan alleen granen dient te eten en dergelijke kretes. Nu ja, als je in een vorige inkarnatie een kip bent geweest is graan misschien voor jou nog de beste voeding.

Ik meen echter dat het eerder een kwestie is van een zorgen dat het lichaam alles krijgt aan voedingsstoffen en sporen wat het nodig heeft om goed te functioneren. En dan nog net genoeg en a.u.b. niet veel meer.

Voeding dient gezond te zijn, aangepast in kwaliteit en kwantiteit aan het lichamelijke krachtverbruik. En aan de verbruiker zelf natuurlijk. Nu blijkt dit voor ieder toch weer anders te liggen.

Men vraagt wel, of men zichzelf dan niet kan "opladen". In zekere zin meteen. U hoeft maar in het stopcontact te grijpen. Maar ik weet niet of u de ontvangen lading dan nog begerenswaardig vindt.

Je kunt echter rekening houden met het feit, dat wij ook in de stof een deel van de levensenergieën uit de buitenwereld krijgen. Voorbeeld: een deel van die energie wordt gemeenlijk uit de omringende atmosfeer opgenomen. Men zou dit b.v. prahna kunnen noemen of zo. Of je zou kunnen zeggen dat er een soort ionenuitwisseling is, waarbij lading en straling vanuit de atmosfeer middels de longen door het lichaam wordt overgenomen.

En dan de levensstromingen: wanneer je je op de juiste wijze instelt verkrijgt je hierdoor inderdaad mee levenskracht. Door het lichaam tijdens een rust juist te oriënteren kun je eveneens nog het een en ander opnemen. Soms dan.

Maar of je dit alles bijeen nu bioenergetica kunt noemen is voor mij nog steeds de vraag. Het enige wat ik in dit verband weet te konstateren luidt:

Elk lichaam en zeker elk levend organisme draagt in zich een reeks ladingen en zal rond zich een soort ontladingszone dragen die men ook wel een deel van de aura kan noemen. Het gehele proces van energieverbruik opname en opwekking in het organisme komt hierin mede tot uiting, zelfs zó sterk dat afwijkingen in dit patroon vooraf gaan aan het optreden van werkelijke defecten.

Noemt je dit bioenergie - ik weet het niet - dan kun je verder stellen; het geheel van de veranderingen binnen een organisme loopt voort op de feitelijke toestand van het organisme zoals dit naar buitentoe kenbaar wordt. Hierdoor kan men ingrijpen en extra energie opdoen voor van een organisme fout kenbaar sprake is.

Meer weet ik in het kader van mijn veronderstelling t.a.v. de titel niet te melden, dus waarom zou ik meer zeggen. Specifieke vragen zijn welkom.

x Men stelt dat de energie die je door het eten van granen opslaat groter is dan b.v. bij het eten van vlees aangezien dit een soort tweede hands voedsel is.

-
glechter Ik ken het verhaal. Luister: je kunt beter een goede tweedehandswagen hebben daneen/ nieuwe. Heb je snel veel energie nodig, dan zijn suikers het beste. Heb je langere tijd veel energie - lichaamswarmte b.v. - nodig

dan blijken dierlijke vetten en vlees beter dan b.v. plantaardige vetten.

Onder omstandigheden kan vlees en vet dus beter voor je zijn dan graan. Granen kun je wel gebruiken, wanneer je lange tijd kunt gebruiken voor het verteren daarvan en de lichaamssappen daartoe geschikt zijn. Maar zonder meer is dit niet voldoende, omdat die granen niet alle voor het lichaam noodzakelijke vitaminen en sporen bevatten.

Je zult die dan o.m. uit melkproducten, groenten, vers fruit e.d. moeten winnen. Wat betekent dat je een grotere hoeveelheid nodig hebt in het geheel dan bij b.v. vleesvoeding en dat tijdens gewinning aan een graanvoeding - onbewerkt - de stofwisselingsprocessen nogal te lijden hebben. Indien je de samenstelling goed uitkijkt kun je wel degelijk van granen groenten, melk leven.

Verbruik je echter meer energie op korte termijn dan het lichaam in diezelfde periode aan de voeding kan onttrekken, dan put je het uit en kom je er uiteindelijk aan te kort.

Ik stel dat men zijn dieet niet alleen maar dient aan te passen aan de mogelijkheid zo goed mogelijke energien op te wekken en op te nemen, maar dat men evenzeer rekening zal moeten houden met de mogelijkheden van de organen, de behoefte aan bepaalde vormen van energie en de mogelijkheid krachtreserves op te bouwen en instand te houden in het lichaam ongeacht de inspanningen die geest moeten worden. Bij gemengde voeding is gemeenlijk het recuperatiemogelijkheid veel groter dan bij een alleen gebruik maken van uw eerste-hand voeding.

Ik besef dat dit niet strookt met de opvattingen van bepaalde - maar niet alle - voedingsdeskundigen. Experts zijn het zelden met elkaar eens. En indien u wilt weten hoeveel experts waard zijn, vooral wanneer zij extreme standpunten innemen, kijk dan eens naar de energie-experts en de blunders die die al gemaakt hebben, naar de economen en hun misvattingen, de politici en hun misschattingen enz-enz. Om maar niet te spreken over sommige theologen met hun ontkweten onwaarheden. Allen experts, allen het oneens met andere experts. Elke expert kan altijd wel gegevens vinden om datgene wat hijzelf het beste of leukste vindt beter te doen schijnen dan de rest.

Indien u wilt weten wat het voor u betekent, neem de proef door u een maand op de ene, daarna een maand op de andere wijze te voeden. De wijze van voeden waarbij u zich het beste gevoelt zal voor u dan wel de meest juiste zijn, ondanks alle experts. Er zijn minstens evenveel mensen gestorven door het ingrijpen van experts als door het ingrijpen van kwakzalvers, nietwaar?

Mogelijk vindt u het primitief, maar ik ben nog steeds van mening dat feiten en ervaring van meer gewicht dienen te zijn dan de mooiste stellingen en theorieën van de knapste experts. Waarbij het bovendien maar al te vaak de vraag is, of dezen hun theorieën zelf ooit met eigen lijf en goed op de proef hebben gesteld.

Maar ik moet langzaam mijn betoog gaan beëindigen. Ik dank U allen voor de mij verleende aandacht, uw aanwezigheid ook. Ik wens u verder een gezegende avond een goede nachtrust, waarbij u mogelijk nog even een lichtere wereld moogt bezoeken.

Tot ziens.

d.d. 23 januari 1981

(bij de eerste spreker alleen de vragen bekort, bij de tweede spreker een aantal vragen weggelaten)